

16

НОВИНСКО ИЗДАВАЧКО ГРАФИЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ
"ГЛАС-ИНФО" а.д.

Број 117, 15.07.03. 20
Београд, ул. Влајковићева бр. 8.

VI - Ипв (П) 72/2003
(XXXVI - П. 2923/03)

ТРГОВИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Делинке Ђурђевић, као председника већа, и судија Жанке Радић и Драгане Ковачевић, као чланова већа, у правној ствари тужиоца ДЕМОКРАТСКА СТРАНКА из Београда, Улица Крунска број 69, против туженог Новинско издавачко графичко предузеће ГЛАС ИНФО А.Д. из Београда, Улица Влајковићева број 8, одлучујући о приговору туженог на решење о одређивању привремене мере XXXVI - П. 2923/03 од 02.07.2003 године, у седници већа одржаној дана 10.07.2003 године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

I - ОДБИЈА СЕ КАО НЕОСНОВАН приговор туженог изјављен на решење Трговинског суда у Београду о одређивању привремене мере XXXVI - П. 2923/03 од 02.07.2003 године, с тим што се налаже НБС Главној републичкој филијали, експозитури Стари Град, да ОДМАХ изврши повраћај целокупно реализованих новчаних средстава по АЦ Г44539380 од 20.01.1997. године, преносом тих новчаних средстава са рачуна туженог НИГП «ГЛАС ИНФО» бр. 225-2661-32 код Комерцијалне банке А.Д. Београд, на рачун тужиоца ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ из Београда, бр. 355-1008624-74 код Војвођанске банке А.Д. Нови Сад, главна филијала Београд.

Образложење

Решењем овог Суда XXXVI - П. 2923/03 од 02.07.2003 године одређена је привремена мера, па је забрањена реализација акцептног

налога број Г 44539380 од 20.01.1997 године на износ од 216.364.069,75 динара, и наложено је Народној банци Србије, Главној републичкој филијали у Београду, Експозитура Стари град да обустави од реализације акцептни налог број Г 44539380 од 20.01.1997 године на износ од 216.364.069,75 динара по налогу туженог или било ког трећег лица до правноснажног окончања поступка у овој правној ствари. Констатовано је да приговор изјављен на решење о одређивању привремене мере не задржава његово извршење.

Против наведеног решења тужени је благовремено изјавио приговор. У приговору је истакао, да закључно са 04.07.2003 године није примио тужбу у овом предмету, а дана 02.07.2003 године је примио оспорено решење. Навео је, да је нетачно да је тужени самовољно попунио АЦ на спорни износ, као и да АЦ никад није предат туженом од стране тужиоца. Наиме, тужилац је дужник туженог почев од 1997 године а по основу штампања дневних новина "Демократија" чији је издавач био тужилац, а тужени је и раније покушавао да своја потраживања наплати од тужиоца и то путем судских спорова, који су прекинути због покретања стечајног поступка над "АБЦ ГРАФИКОМ", бројним преговорима са тужиоцем и путем акцептног налога број 44539371, који је достављен на наплату 24.06.1999 године, на износ од 28.739.447,62 динара, а који из необјашњивих разлога никада није реализован нити враћен туженом. Износ од 216.364.069,75 динара, на који је попуњен АЦ који је предмет овог спора, фактички представља износ из напред наведеног акцептног налога који није реализован, увећан за износ законске затезне камате почев од 24.06.1999 године па закључно са 30.06.2003 године. Наведено је било познато тужиоцу, јер му је достављена документација а тужени је пре доставе на реализацију спорног акцептног налога, обавестио тужиоца да ће пустити овај акцептни налог на реализацију. Нетачни су и наводи тужбе, а који се преносе у наводе оспореног решења, у делу у коме се говори о некаквим кривичним делима и фалсификатима, јер је тужилац приликом закључења Уговора о штампању дневне новине "Демократија" предао туженом три акцептна налога као средство обезбеђења евентуалног потраживања туженог. Наведена обавеза тужиоца предвиђена је одредбом члана 4 став 2 напред поменутог Уговора, те су издати АЦ такође прихваћени од стране туженог као средство обезбеђења приликом закључења Уговора о гаранцији плаћања од 30.12.1997 године. Такође су нетачни и наводи да је тужени фалсификовао потписе на спорном акцептном налогу, јер за то није имао разлога а такође није

упоређивао потпис са акцептног налога за другим потписима истог лица, у вези чега би објашњење могла дати лица која су туженом предала спорни акцептни налог. Евентуална застарелост потраживања туженог ни на који начин не може утицати на право туженог да реализује средства обезбеђења којим располаже. Предложио је да Суд оспорено решење укине, јер из тужбе односно образложења решења не произилази вероватноћа потраживања тужиоца.

Тужилац је дана 10.07.2003 године доставио Суду писмени одговор на приговор, у коме је оспорио све наводе туженог из приговора дајући у одговору образложење.

Испитујући правилност побијаног решења на основу овлашћења из члана 6 и 53 став 1 ЗИП-а, већ је нашло да је приговор неоснован. Наиме, према стању у списима, а имајући у виду приложене писмене доказе, наводе учесника у поступку, веће налази да су у конкретном случају били испуњени услови предвиђени одредбом члана 254 став 2 ЗИП-а, којом је предвиђено да се привремена мера за обезбеђење неновчаног потраживања може одредити када поверилац учини вероватним да је мера потребна да би се спречила употреба силе и настанак ненадокнадиве штете.

Веће је прихватило разлоге дате у образложењу оспореног решења за одређивање привремене мере, јер је Уговор број 957 од 02.12.1996 године закључен између НИГП "АБЦ ГРАФИКА" Д.Д. из Београда као продавца и Демократске странке из Београда као купца, поводом вршења услуге, а акцептни налог који је достављен на реализацију оверен је печатом туженог Новинско издавачког графичког предузећа "ГЛАС ИНФО", те је у акцептном налогу као сврха плаћања назначена наплата за штампарске услуге. Основано тужени указује да је чланом 4 наведеног Уговора предвиђено да се купац обавезује да, приликом закључења овог Уговора, преда продавцу три бланко акцептна налога за обезбеђење плаћања по овом Уговору, међутим нигде нису наведени бројеви акцептних налога, који морају бити издати за одређени правни посао, односно исти пратити, а за списе предмета није достављено ни овлашћење за попуну акцептних налога и доставу истих на реализацију. Веће је такође имало у виду и наводе тужиоца да се потпис лица овлашћеног да располаже новчаним средствима на рачуну који се налази на картону депонованог потписа, на листи оверених потписа лица овлашћених за заступање, и на спорном акцептном налогу, разликује.

Имајући у виду све напред наведено, као и датум издавања

чињеницу да је акцептни налог попуњен на износ од 216.364.069,75 динара, за који тужени у приговору тврди да представља износ од 28.739.447,62 динара по нереализованом акцептном налогу од 24.06.1999 године увећан за износ законске затезне камате, при чему не документује како је обрачун извршио, веће је одлучило као у изреци решења, с тим што је потребно реализована средства вратити на рачун тужиоца, односно успоставити стање пре реализације акцептних налога.

Веће је ценило и остале наводе из приговора туженог, као и наводе из одговора на приговор тужиоца, али је нашло да исти нису од утуцаја за доношење другачије одлуке у конкретном случају, обзиром да ће ови наводи и писмени докази бити цењени у току парничног поступка, а приликом доношења одлуке по тужбеном захтеву.

Одлука донета по приговору, правноснажна је сходно члану 8 став 4 ЗИП-а.

ТРГОВИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ
VI - Ипв. (П. 2923/03) 72/03 Решење од 10.07.2003 године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Делинка Ђурђевић, с.р.

За тачност отправака оверава:

